

“A la societat li costa d’entendre el discurs progressista, no hi està preparada”

Segons José María Ángel, “el PP necessita Aznar perquè Zaplana es fera fort ací, i aquest canvi de direcció és l’R+D+I que ara necessita Alarte de Zapatero.”

En què es diferencia l’executiva de Jorge Alarte de la que encapçalava Joan Ignasi Pla? Quina ha estat l’evolució del PSPV-PSOE?

—Com diu la frase feta, les comparances són odioses. Cada cosa té el seu temps i s’insereix en unes circumstàncies i en unes condicions sociològiques distintes. Ignasi va posar fi al cisma que hi havia al partit, va tenir la gran virtut que tothom s’hi sentira còmode, però no hem d’oblidar què va passar el 2007, quan vam perdre ajuntaments i no va millorar el nostre resultat autonòmic. Jorge Alarte ha recuperat una generació de socialistes pels quals el país no pot continuar com fins ara, ha estat capaç d’envoltar-se de gent amb experiència a la governança més pròxima, la local, té un coneixement important del territori. Alarte coneix de sobres el país, de Vinaròs a Oriola, té clara quina és la problemàtica socio-econòmica i sociològica

José María Ángel, alcalde de l’Elia (Camp de Túria), és secretari de política municipal de l’executiva d’Alarte i integra el nucli dur del comitè electoral. Opina que al PSPV hi ha “inquisidors”, però “qui hi vol treballar, treballa”.

del país, i treballa de bracet d’un grup de gent que tenim experiència municipal: no sols jo mateix, sinó també l’alcaldessa de Quart de Poblet, la de Guardamar del

Segura, la d’Alqueries, la d’Aldaia i la de Mutxamel, i els alcaldes de l’Alfàs del Pi, Elx, Cocentaina... La suma de tot aquest coneixement i una anàlisi ponderada és la que ens ha de dur, novament, a governar aquest país.

—A l’etapa precongressual, Alarte repetia insistentment la paraula “canvi”. Trobeu que el ciutadà comença a percebre què hi ha al darrere?

—El discurs precongressual d’Alarte era en clau interna. Es tractava de transmetre que, sense deixar de sentir-nos ben orgullosos pel nostre passat, ell era capaç d’encetar un nou discurs socialista. Del 1995 ençà, els ciutadans valencians han optat per un model de societat que ha fracassat, per bé que ha arrelat i ha seduït la gent. La bonança econòmica, malgrat la destrucció del territori, ha captivat molts ciutadans que ara veuen que liderem la desocupació a l’estat espanyol, que patim unes polítiques educatives nefastes, capdavanteres quant a fracàs escolar, i que les llistes d’espera sanitàries són llarguíssimes. Alarte, veient d’això, proposa de recuperar l’orgull de ser socialista i de ser valencià, l’orgull de fer política en clau valenciana, l’orgull de tenir unes senyes d’identitat diferents de les de la resta de territoris de l’estat espanyol. No som Andalusia ni Extremadura ni Castella — la Manxa, tenim les nostres senyes d’identitat i coneixem el territori, ningú no pot dir que som com les comunitats autonòmiques semblants que hi ha al nostre voltant. Dir el contrari em semblaria una bogeria.

—Tenim tant a veure amb Múrcia com amb les illes Balears?

—Amb Múrcia, ens hi assemblem ben poc. Amb les Illes sí que compartim alguna senya d’identitat: hi ha la Mediterrània, hi ha un llenguatge i una tradició històrica i cultural comuna...

—Alguns diuen que Alarte menysté aquestes semblances.

—Això ho diu gent que vol traure’n profit. La tradició diu que els valenci-

ans som capaços d'arreglar les partides abans de disputar-les. Això significa que hi ha gent que respecta molt poc la seua capacitat de treball. Igual com la societat valenciana ha escollit el PP per a dirigir aquest país, la d'Alaquàs ha triat el seu alcalde [Alarte] per successives majories absolutes. És aquest, el crèdit més gran que pot tenir un polític.

—**I com va de crèdit, Alarte?**

—Un polític ha de transmetre confiança. Vivim en un món en què, a través dels mitjans de comunicació, el polític ha de saber arribar als joves, als marginats, als universitaris, als desocupats, als qui tenim feina... Cal un discurs que desperte l'orgull de solucionar els problemes d'aquest país i que ens faça eixir d'aquesta foscor. No sols hem de parlar dels vestits i de la manca d'honestedat pública dels nostres governants, també hem de poder demostrar que el seu model era pa d'avui i fam de demà, que els grans esdeveniments i les seues polítiques públiques han fracassat.

—**A la cantonada hi ha les eleccions europees. La sensació és que el PP ampliarà els 7 punts de distància amb què va avantatjar-vos el 2004. Com pot ser això, amb un president valencià a punt de visitar els tribunals?**

—Si treballàreu a Madrid, aquesta pregunta també li la faríeu als nostres companys d'allà. Esperanza Aguirre hi guanya amb comoditat, tot i la corrupció, els espies... Hi ha un fenomen sociològic, darrere de tot plegat. A la societat li costa d'entendre el discurs progressista —la solidaritat, la distribució de la riquesa...—; la gent no hi està preparada. Mireu Europa: Berlusconi, Sarkozy, Merkel... Ens costa de connectar amb les societats emergents, amb la racionalitat.

—**En el cas valencià, la solució per capgirar aquesta situació és, en una escala ideològica del 0 al 10, passar del 6—d'un centre-esquerra tebi— al 5, una posició més centrada?**

—No, la solució és mantenir-nos al 6 i defensar les polítiques tradicionalment associades al socialisme.

—**I per què fa l'efecte que Alarte és més a prop del 5 que no del 6?**

—Aquest és un invent d'aquells que volen malmetre la seua imatge. Qui el coneix, sap perfectament quines polítiques públiques ha fet a Alaquàs: ha cregut en l'escola infantil, en uns serveis socials extraordinaris, en una lluita pels

espais públics i per la sostenibilitat... Són aquests, els seus valors. Sempre ha estat pròxim als seus ciutadans. És això, que ara vol fer a l'àmbit valencià.

—**Pla, en una entrevista a aquest setmanari, deia que ni el PP no ha tocat sostre ni l'esquerra no ha tocat fons. Encara hi ha marge d'empitjorament, abans no comenceu la remuntada?**

—Una enquesta de l'octubre passat informava que el PP ens avantatjava de 18 punts, i sabem que els miracles van acabar en temps de sant Vicent Ferrer.

—**Vaja, que ara podrien ser 22.**

—No, això és impossible.

—**Segons Pla, no.**

—No m'ho puc creure. Conec tant Pla que no em crec que pense això. Ell sap que el PP és acorralat i que la seua gran mentida comença a desmuntar-se. Evidentment, el PP pot quedar-se com el partit únic i homogeni del País Valencià, ja vam tenir-l'hi fins el 1975... Alguns dels seus antecessors duïen camisa. És possible, que acabem tots igual.

—**Heu tocat fons o no, aleshores?**

—El 2011, que és quan caldrà jutjar la nostra feina, el PP tindrà els primers acaloraments per culpa del socialisme.

—**Alguns membres del PSPV-PSOE opinen que l'executiva nacional eludix les profundes esmenes que va patir la ponència de l'11è congrés, que actuï com si no s'haguera tocat.**

—Som un partit de gent lletrada i que sap pensar. A més, desconec si algú llegeix les ponències d'uns altres partits. Dit això, analitzar la ponència marc del partit a fi de traure'n subjecte, verb i predicat, només s'entén si hom aspira a dificultar el creixement i assentament del partit. És allò que abans se'n deien inquisidors o correctors de text. Al nostre partit també n'hi ha, és cert, però malgrat tot funcionem bé. Alarte fonamenta el discurs en els tres pilars del benestar i a posar en relleu que contribuïm al PIB espanyol més d'allò que rebem. Aquest és el gran objectiu del socialisme valencià: dir, planerament, què necessitem els valencians. Estenem la mà a Camps, en aquest sentit. Alarte li ha dit que serà lleial a l'hora de demanar al govern central allò que els valencians necessitem, tantes inversions com calguen. Camps volia 1.000 milions d'euros, ara ja en demana 1.100, i segurament en rebrà més i tot.

—**El grup parlamentari del PSPV-PSOE és infrautilitzat? Alarte ha fet**

tots els esforços per integrar el 47% que va perdre el congrés?

—Alarte és la persona que més ha integrat els sectors del partit. El sentit de la frustració sovint mena al descrèdit de la realitat. Allò de "no compten amb mi" és molt freudià. Al PSPV, qui hi vol treballar, treballa. En teniu exemples a l'executiva d'Alarte, amb Joan Calabuig i Alfred Boix, o a les Corts, on Ximo Puig continua essent el portaveu adjunt i fa un paper referencial, però també a la direcció provincial de Castelló, amb un Francesc Colomer absolutament lleial. Ara bé, de freudians, sempre n'hi ha... Que s'ho facen mirar, perquè pesen poc. Si continuen mantenint posicions atonals al si de l'organització, faran riure.

—**Aquestes veus critiquen un *laissez faire* a l'Ajuntament d'Elx, on és alcalde el vice-secretari general del partit.**

—Alejandro Soler ha deixat clar que es tractava d'una errada administrativa. No oblidem, a més, que al darrere hi ha Camps, la seua frustració amb els zaplanistes i l'intent d'apoderar-se de l'alcaldia a través d'una moció de censura.

—**L'episodi de les factures d'Elx no és comparable amb el cas Gürtel, però no trobeu que, al remat, a ulls de la ciutadania, sura la sensació que tots els polítics són iguals? Calia haver pres mesures més severes, a Elx?**

—Jorge ha estat intel·ligent i no ha caigut a la trampa del PP: volien que deixàrem caure Alejandro Soler. Va haver-hi una errada administrativa, va posar-se a disposició del jutjat d'Elx, i en pocs dies tot quedarà resolt. Em negue a comparar aquest cas amb uns altres. Elx és un municipi referencial per als socialistes, Elx té un gran alcalde, un alcalde que fa molt per les polítiques públiques de la ciutat.

—**Parlem de qüestions molt concretes. El nom del PSPV corre perill, tot i el 90% de suport de la militància?**

—A mi, les qüestions d'idiomes i de senyes d'identitat... Nosaltres som socialistes valencians. Mireu, quan la gent em demana què sóc, jo els dic que socialista, un socialista valencià. No em molesta PSPV, però, té unes connotacions culturals i romàntiques importants.

—**I per a Alarte?**

—Alarte, com a persona amb una projecció cultural extraordinària, n'és conscient. Una altra cosa és que la ciutadania... Som els socialistes valencians! Aquesta qüestió, ara com ara, no és a

FRATIS I CAMPS

“Canal 9? Cal arribar molt lluny. ‘Mireu, no em filmeu, que després tan sols apareixen els vostres, els del PP’”

l’agenda política. Som socialistes valencians, som PSPV. No figura a l’ordre del dia, aquesta qüestió. Si no la conec jo, no existeix. És així.

—Us heu negat que la Generalitat Valenciana accedisca a l’Institut Ramon Llull. Per què?

—Tenim alcaldes prestigiosos que en formen part.

—I per què no la Generalitat?

—Bé, hi ha hagut una posició del partit segons la qual ha de ser l’Acadèmia Valenciana de la Llengua, que en demane l’ingrés. Traure-li puces a la cua no té cap sentit. El Partit Socialista no ha d’explicar com creu en aquest idioma, com ha patit per defensar-lo, com ha patit per defensar la unitat de la llengua. Ni Alarte ni ningú, no ha de dir-ne res. Són qüestions, però, que ens distrauen sobre els veritables problemes del país, començant per la desocupació. No permetré, en tot cas, que ningú qüestione la unitat de la llengua, és un tema científic reconegut per tothom, no sols pels jutges.

—Entre la militància i els simpatitzats no ha caigut gens bé la foto amb el cardenal García-Gasco.

—Tenen relació de fa temps.

—Això sí que és una notícia.

—Sí, com a arquebisbe visità Alaquàs diverses vegades.

—Com a arquebisbe, ha maltractat els socialistes tant com ha pogut.

—Alarte va ser-hi convidat, hauria estat de mala educació no anar-hi.

—Va convidar-l’hi, l’arquebisbe?

—Crec que va rebre una trucada de la secretaria de l’arquebisbat. També hem parlat amb els empresaris, i no hi ha hagut tant de rebombori. Dit això, cal escoltar molt poc García-Gasco. Jo, si més no, no entenc el seu llatí de Trento.

—Tema hídric. Alarte s’ha erigit en el gran defensor del Tajo-Segura i no es fa “responsable” de la posició mantinguda pel partit sobre l’Ebre abans de la seua arribada a la direcció.

—És el PP, qui li pregunta per l’Ebre. No es pregunten, en canvi, per què no va assistir el president Camps a la manifestació en defensa del Tajo-Segura a Elx; potser és que ja estava ocupat amb unes altres qüestions... Alarte sí que hi era. Abans hi havia una agenda política marcada pel PP, i ara som nosaltres, que la marquem. Tindrem sorpreses, els dies vinents.

—I a RTVV, tindrem cap sorpresa?

—És increïble com la direcció de l’ens menysprea els professionals de la casa, les amenaces, els comissaris que vigilen cada paraula dels redactors, la manipulació informativa... Alarte ho veu clar:

hem de plantejar-nos, amb seriositat, si abandonem.

—...Si abandoneu el consell d’administració?

—Caldrà prendre alguna mesura ben contundent.

—Negar-vos a aparèixer als informatius, per exemple?

—Cal arribar fins i tot més lluny. “Mireu, no em filmeu, que després tan sols apareixen els vostres, els del PP.”

—Zapatero, al congrés del PSPV, va dir que tenia ganes de conèixer de prop la nova executiva i, si podia ser, amb una paella a taula. No trobeu qui la cuine? Fa vuit mesos i no ha tornat a trepitjar territori valencià.

—Tenim molta sort. Tenim Leire Pajín, valencianoparlant i bascoparlant, que manté molt bona relació amb Jorge. Això implicarà un nou concepte de la federació valenciana, la segona del PSOE. Em consta que Jorge Alarte ha mantingut relacions amb la Moncloa.

—Amb Zapatero, directament?

—Reunions discretes sobre la situació del govern d’Espanya, la particular mirada que ha de tenir, la defensa d’inversions a través del BOE. No tot s’acaba a l’AVE i a l’aigua. Alarte, en qualsevol cas, és conscient que no triomfarem ací si el govern central no trasllada que està ocupat i preocupat pels valencians. Alarte ho transmès a Zapatero.

—Signariéu recuperar la Generalitat Valenciana el 2015?

—No. Estic segur que el 2011 sorprendrem. I ja us dic que Alarte s’hi presentarà, però Camps no.

—Potser és pitjor encara: i si pel PP hi va Rita Barberà?

—No ho sé. Només sé que Camps no s’hi presentarà.

—Si ho dieu pels casos de presumpta corrupció, Carlos Fabra no ha deixat de presentar-se, i de vèncer.

—Ho deu fer molt bé, perquè els castellonencs continuen votant-lo. Cal llegir Kant i Quico Mira, per entendre-ho. El PSPV, davant d’això, ha de fer un discurs que l’erigisca com l’única alternativa rigorosa per traure el PP, hem de fer-nos forts en aquesta societat bipartida. El PP necessita José María Aznar perquè Zaplana es fera fort ací, i aquest canvi de direcció és l’R+D+I que ara necessita Alarte de Zapatero.

Víctor Maceda